

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 Rs 477023 25 Rs
Tuzla, 17.07.2025. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija Edina Nožinović, u pravnoj stvari tužitelja H. E., sina ... iz L., ulica ..., kojeg zastupa punomoćnik advokat Ismar Delić iz Lukavca, ulica Branilaca Bosne D-2, Grad Lukavac, protiv tuženog DD "BH Telecom" Sarajevo - Direkcija Tuzla, ulica Aleja Alije Izetbegovića broj 28, Grad Tuzla, kojeg zastupa K. M., zaposlenik tuženog, radi utvrđivanja nezakonitog otkaza ugovora o radu, vrijednost spora 5.000,00 KM, nakon zaključenja usmene, glavne i javne rasprave dana 24.06.2025. godine u prisustvu tužitelja lično i punomoćnika parničnih stranaka, dana 17.07.2025. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I-Utvrđuje se da je Odlukom o otkazu ugovora o radu tuženog br. 09 – 52 – 77487 – 3/24 od 04.10.2024. godine, nezakonito tužitelju otkazan ugovor o radu, pa se takva odluka poništava i tuženi se obavezuje da tužitelju uspostavi radno – pravni status od prestanka rada na poslovima koje je izvršavao do otkaza ugovora o radu, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II-Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade plate isplati iznos od 11.695,71 KM, za period od 04.10.2024. godine do 12.06.2025. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate, te se obavezuje tuženi da u ime i korist tužitelja kod nadležnog Federalnog zavoda PIO/MIO Mostar, KAS Tuzla izvrši uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje na ime pripadajuće plate u iznosu od 4.265,06 KM, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.178,00 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je putem punomoćnika dana 03.01.2025. godine podnio tužbu protiv tuženog, radi poništenja Odluke o otkazu Ugovora o radu.

U tužbi i tokom postupka tužitelj navodi da je bio u radnom odnosu na neodređeno kod tuženog na osnovu Ugovora o radu broj 09.1-46-89075-190/22 i to od 01.09.2022. godine, pa sve do otkaza, gdje je obavljao poslove na radnom mjestu 104. Tehničar za mjesne mreže područja III Srebrenik, Gradačac, Gračanica, Čelić – Odjeljenje za mjesne mreže Službe za pristupne mreže i terminalnu opremu – Sektor za tehničku podršku – Direkcija Tuzla. U tužbi dalje navodi da je Odlukom broj 09 - 52 -77487 - 3 /24 od 04.10.2024. godine tužitelj proglašen odgovornim za teže povrede radne obaveze koja je utvrđena i pravno kvalifikovana članom 6. stav 1. Pravilnika o disciplinskom postupku i to tačkama 5. Protivpravno pribavljanje koristi na štetu Društva, drugog odgovornog lica ili korisnika usluga Društva, 14. Povreda propisa o odbrani ili odredaba opšteg akta Društva ili pojedinačnog akta Društva ili odredaba kolektivnog ugovora, 36. Zloupotreba položaja ili prekoračenje datog ovlaštenja i 54. Nepoštivanje odredbi Etičkog kodeksa Društva, te mu je izrečena jedinstvena disciplinska mjera - otkaz ugovora o radu.

Tužitelj dalje ističe da je tuženi u svojim odlukama naveo da ne postoje olakšavajuće okolnosti na strani tužitelja zbog počinjenja težih povreda radnih obaveza, iako je tužitelj priznao počinjenje istih, te je u međuvremenu nadoknadio novčani iznos pretrpljene štete tuženog, kao i da protiv njega do sada nije pokrenut drugi disciplinski postupak radi počinjenja lakših ili težih povreda radne obaveze. Pored toga, u tužbi navodi da je tuženi u svojoj Odluci kojom odbija zahtjev za zaštitu prava tužitelja istakao da je isti ranije činio povrede radnih obaveza, ali da ranije nije pokrenut disciplinski postupak. Tužitelj smatra da je tuženi trebao uzeti u obzir naprijed navedeno, te uzeti u obzir sve okolnosti koje tužitelj smara olakšavajućim, a koje ne bi prouzrokovale otkaz ugovora o radu.

Tužitelj je u toku postupka ostao kod tužbe, a u završnom izlaganju ističe da nije sporno da je tužitelj počinio težu povredu radne discipline koje su kvalifikovane Pravilnikom o disciplinskom postupku tuženog. Međutim, smatra spornom konačnu sankciju koja je izrečena tužitelju od strane tuženog, a koja se očituje o otkazu ugovora o radu. Tuženi smatra da je neophodno cijeliti činjenicu da je tužitelj prethodno zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, ali i činjenicu da je ovakva vrsta teže povrede radne obaveze faktički prva i jedina povreda počinjena od strane tužitelja za vrijeme trajanja radnog odnosa.

Nadalje, radi se o iznosu štete od oko 900,00 KM, koji iznos sam po sebi ne predstavlja toliku štetu po tuženog koja opravdava otkazivanje ugovora o radu, a koju štetu je tužitelj nadoknadio, zatim ponavlja da protiv njega ranije nije vođen disciplinski postupak, a da tužitelj ničim nije dokazao da je tuženi ranije činio povrede radne obaveze. Zbog svega toga tužitelj smatra da je sankcija koja mu je izrečena prestroga i da je tuženi morao postupiti u skladu sa čl. 9. st. 2 Pravilnika o disciplinskom postupku u kojem se navodi da se izuzetno pismeno upozorenje može izreći i za težu povredu radne/ugovorene obaveze ukoliko disciplinski organ kroz provedeni postupak ocijeni da će se postići svrha kažnjavanja.

Tužitelj smatra da tuženi nije dokazao, a što je morao učiniti, da nastavak radnog odnosa tužitelja kod tuženog nije moguć, da takva činjenica naročito nije utvrđena tokom disciplinskog postupka, iz kojega se jasno može zaključiti da tuženi niti u jednom trenutku nije razmatrao bilo kakvu drugu vrstu sankcije izuzev otkaza ugovora o radu, iako je imao mogućnosti da to čini u skladu sa svojim Pravilnikom. Također, tužitelj smatra da tuženi nije dokazao namjerno postupanje tužitelja prilikom počinjenja teže povrede radne obaveze, a što predstavlja obaveznu istoga prilikom izricanja sankcije otkaza ugovora o radu na neodređeno vrijeme.

Tužitelj je tokom postupka preinačio tužbeni zahtjev koji glasi kao u izreci ove presude, predložio da sud isti usvoji, opredijeljeno potražujući troškove postupka.

U pismenom odgovoru na tužbu od 18.02.2025. godine, te tokom postupka tuženi je u cijelosti osporavao postavljeni tužbeni zahtjev, navodeći da je zahtjev tužitelja baziran na netačnim navodima i tvrdnjama, te predlaže da isti bude odbijen kao neosnovan. Tuženi smatra da se tužba u cijelosti sastoji od ponavljanja i prepisivanja navoda koji su istaknuti tokom provedenog disciplinskog postupka, kao i ponavljanja navoda iz odbijenog zahtjeva za zaštitu prava iz radnog odnosa, a koji razlozi su bili obrazloženi u odlukama tuženog.

Tuženi tvrdi da je tužitelj u sklopu radnog mjesta u periodu od 23.05.2024. godine do 02.08.2024. godine zloupotrebjavao korisničke lozinke koje su mu bile dostupne na način da je putem posebne aplikacije vršio dopune kredita koje je kasnije usmjeravao na online kladionice te na taj način protupravno stekao materijalnu korist na štetu korisnika usluga DD BH Telecom, u ukupnom iznosu od 941,00 KM. Navedenim ponašanjem tuženi je postupio suprotno odredbama koje uređuju dužnosti radnika u obavljanju poslova i zadataka radnog mjesta, te je nakon provedenog disciplinskog postupka utvrđeno da se radi o težoj povredi radne obaveze, te je nakon razmatranja svih dokaza i saslušanja svjedoka disciplinska komisija predložila mjeru otkaza ugovora o radu, koju je disciplinski organ i prihvatio.

Na navedenu odluku tužitelj je putem svog punomoćnika podnio Zahtjev za zaštitu prava, ali je isti odbijen kao neosnovan. Dalje se navodi da je tužitelju tokom provođenja disciplinskog

postupka data mogućnost da se izjasni o svim navodima koji mu se stavljaju na teret, te da iznese svoju odbranu, te da je isti priznao da je vršio neovlaštene dopune kredita sa MOJA TV priključaka, a kasnije koristio za kladionice, da se kaje zbog svojih postupaka i da je spreman preuzeti odgovornost za iste.

U završnom izlaganju tuženi ističe da je konkretni radni odnos prestao temeljem zakonite odluke o otkazu ugovora o radu, da je tuženi proveo zakonsku proceduru i donio odluku zasnovanu na Zakonu o radu, Pravilniku o disciplinskom postupku i disciplinskoj odgovornosti, te da su razlozi detaljno obrazloženi u odluci o otkazu, ali i da su neosnovani navodi tužitelja da je trebala biti izrečena drugačija mjera, jer se prema mišljenju tuženog radi o dispozitivnoj, a ne imperativnoj ulozi. Osim svega prethodno navedenog, tuženi tvrdi da je tužitelj ovakvu vrstu povreda radnih obaveza činio i ranije, ali da nije bio pokrenut disciplinski postupak, nego da je isti samo usmeno opomenut, te da mu je već pružena prilika da svoje ponašanje koriguje, ali da to nije učinio, te da je odluka o otkazu ugovora o radu u potpunosti osnovana i zakonita, pa predlaže sudu da tužbeni zahtjev u cijelosti odbije.

Nakon provedenog dokaza vještačenja po vještaku ekonomske struke, na ročištu za glavnu raspravu tužitelj je preinačio tužbeni zahtjev tako da isti glasi kao u izreci presude. Tuženi se nije protivio preinačenju tužbenog zahtjeva, pa je sud je u smislu odredbe člana 57. Zakona o parničnom postupku F BiH („Sl. novine F BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/6 i 98/15- u daljnjem tekstu ZPP), dozvolio raspravljanje po preinačenom tužbenom zahtjevu tužitelja, obzirom da se radi o povećanju postojećeg tužbenog zahtjeva u smislu člana 56. ZPP-a.

U toku dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u: Ugovor o radu broj 09.1 – 46 – 89075 – 190/22 od 01.09.2022. godine, Zahtjev za zaštitu prava radnika podnesen od strane ranijeg punomoćnika tužitelja, Subhije Đuzić, advokata iz Tuzle, od 04.11.2024. godine, Odluka kojom se odbija Zahtjev za zaštitu prava H. E. br. 09 – 52 – 77487 – 6/24 od 04.12.2024. godine, Kopija uplatnice tužitelja po osnovu naknade pretrpljene štete tuženog od 30.12.2024. godine, Pravilnik o radu tuženog broj 00.1-14-83950-2/22 od 23.08.2022. godine, Etički kodeks tuženog broj 00.1-03-45012/19-7 od 28.11.2019. godine, Pravilnik o dicipinskom postuku za utvrđivanje disciplinske odgovornosti odgovornih lica u dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo broj 00.1-1.2-14943/16 -3 od 28.07.2016. godine, email korespodencija sa izjavom tužitelja od 05.08.2024. godine, Odluku o pokretanju disciplinskog postupka i imenovanju disciplinske komisije na provođenju disciplinskog postupka broj 09-52-77487/24-1 od 12.08.2024. godine, zapisnik o javnoj raspravi broj 77487/24 3651 od 04.09.2024. godine, zapisnik o vijećanju i glasanju broj 77487/24 -23 od 04.09.2024. godine, odluka tuženog broj 09-52-77487-3/24 od 04.10.2024. godine, odluka o ispravci broj 09-52-77487-4/24 od 07.10.2024. godine, odluka tuženog o odbijanju zahtjeva za zaštitu prava broj 09-52-77487-6/24 od 04.12.2024. godine, ugovor o radu zaključen između tužitelja i tuženog broj 09.1-46-39053-143/23 od 01.04.2023. godine, nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Hodžić Mirsada od 12.06.2025. godine, kao i dopuna nalaza i mišljenja vještaka od 20.06.2025. godine, te saslušanje istog, te saslušan tužitelj u svojstvu parnične stranke.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku FBiH (Službene novine FBiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15: u daljem tekstu ZPP), sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

Među strankama nije sporno, a što je sud i utvrdio uvidom u Ugovor o radu broj 09.1 – 46 – 89075 - 190/22 od 01.09.2022. godine kao i Ugovor o radu broj 09.1 – 46 – 39053 - 143/23 od 04.12.2024. godine da je tužilac bio zaposlenik kod tuženog na neodređeno vrijeme na radnom 104. Tehničar za mjesne mreže područja III Srebrenik, Gradačac, Gračanica, Čelić – Odjeljenje za mjesne mreže Službe za pristupne mreže i trminalnu opremu – Sektor za tehničku podršku – Direkcija Tuzla.

Nadalje, među strankama nije sporno da je tužitelj počnio težu povredu radne discipline, te je nesporno je tužitelju izrečena disciplinska mjera – otkaz Ugovora o radu, a što je sud utvrdio uvidom u Odluku broj 09-52-77487-3/24 od 04.10.2024. godine. Navedena disciplinska mjera izriče tužitelju, zbog toga što je u periodu od 23.05.2024. godine do 03.08.2024. godine počinio težu povredu radne obaveze utvrđene i pravno kvalifikovane članom 6. stav 1. Pravilnika o disciplinskom postupku i to tačkom 5. Protivpravno pribavljanje koristi na štetu Društva, drugog odgovornog lica ili korisnika usluga Društva, tačkom 14. Povreda propisa o odbrani ili odredaba opšteg akta Društva ili pojedinačnog akta Društva ili odredaba kolektivnog ugovora, tačkom 36. Zloupotreba položaja ili prekoračenje datog ovlaštenja i tačkom 54. Nepoštivanje odredbi Etičkog kodeksa Društva, te mu je izrečena jedinstvena disciplinska mjera - otkaz ugovora o radu.

Također, navedenom Odlukom od 04.10.2024. godine, te Odlukom o ispravci iste broj 09-52-77487-4/24 od 07.10.2024. godine u stavu III i IV određeno je da se radniku otkazuje Ugovor o radu na dan 04.10.2024. godine i da isti nema pravo na plaću i naknadu plaće počev od 05.10.2023. godine.

Nadalje, među parničnim strankama nije bilo sporno ni da je tužitelj putem punomoćnika Odluku broj 09-52-77487-3/24 od 04.10.2024 podnio Zahtjev za zaštitu prava radnika od 04.11.2024. godine, te da je tuženi odlučujući o istom, donio Odluku o odbijanju zahtjeva za zaštitu prava broj 09-52-77487-6/24 od 04.12.2024. godine, a nakon čega se tužitelj blagovremeno obratio tužbom sudu.

Među parničnim strankama nije bilo sporno ni da je tužitelj dana 30.12.2024. godine uplatio iznos od 941,00 KM na osnovu naknade pretrpljene štete tuženog.

Međutim, među strankama je sporna konačna sankcija koju je tuženi izrekao tužitelju nakon provedenog disciplinskog postupka, tj. otkaz ugovora o radu, odnosno sporno je da li je tuženi cijenio sve činjenice koje su mogle uticale da kazna bude manja.

Na okolnost visine tužbenog zahtjeva proveden je dokaz uvidom i čitanjem nalaza i mišljenja vještaka od 12.06.2025. godine, kao i dopune nalaza i mišljenja od 20.06.2025. godine proizilazi, te iz istog proizilazi da ukupno utvrđeni obračun plaća za tužitelja za period od 04.10.2024. godine do 12.06.2025. godine iznosi 11.695,71 KM, a ukupno utvrđeni obračun doprinosa PIO/MIO na obračunatu plaću tužitelja za period od 04.10.2024. godine do 12.06.2025. godine iznosi 4.265,06 KM, koliko tužitelj stavom II tužbenog zahtjeva i potražuje.

Sud je nalazu i mišljenju vještaka i dopuni istog, u cijelosti poklonio vjeru obzirom da je isti jasan, potpun i neprotivriječan sam sebi i drugim izvedenim dokazima, dat u skladu sa pravilima struke, imajući pri tome u vidu da je vještak dao potpune, jasne i argumentovane odgovore na sva pitanja iz zadatka, a parnične stranke nisu imale pitanja za vještaka, niti su istom prigovarale.

Iz iskaza tužitelja proizilazi da je bio zaposlen kod tuženog od 2022. godine, kao tehničar za pristupne mreže i terminalnu opremu tj. puštanje instalacija Moja TV i ADSL i otklanjanje smetnji. Tužitelj u iskazu priznaje da je prilikom obavljanja svojih zadataka zloupotrijebio svoje radno mjesto na način što je koristio šifre korisnika usluga, te vršio ultra dopune na mobilni telefon, a sredstva koristio za klađenje, te na taj način oštetio svog poslodavca za oko 900,00 KM, koju štetu je namirio nakon što je diobio otkaz. Tužitelj navodi da nije imao namjeru da nanese štetu svom poslodavcu, da je ugled poslodavca samo okrznut, jer su oštećeni korisnici i dalje korisnici usluga Telecoma, zatim da je to bio njegov krizni period u životu, da je to radio zbog poroka klađenja. Nadalje, tužitelj u iskazu navodi da protiv njega nikada prije nije vođen disciplinski postupak, da nikada nije zloupotrijebio svoj položaj, ali da mu je neformalno kroz

razgovor skretana pažnja da se kloni kladionice i kladenja. Također, iz iskaza proizilazi da jeste u periodu prije disciplinskog postupka razgovarao sa tadašnjim direktorom direkcije Dž. S. kojom prilikom mu je skrenuta pažnja na počinjene zloupotrebe još u tom periodu, te tužitelj ističe da je tada samo usmeno razgovarao, da mu je direktor rekao da “stane na zelenu granu”, ali da ne postoji dokaz da je on počinio te zloupotrebe. Navodi da ga je direktor samo upozoravao, jer je u tom periodu učinjena šteta prema korisnicima, ali se nije utvrdilo ko je štetu počinio, te navodi da je bilo i ranije težih povreda, ali da kolege nisu sankcionisane. Osim navedenog, u svom iskazu tužitelj navodi da nije bio upoznat sa svojim pravima u toku disciplinskog postupka, da ga je u tom postupku zastupao predsjednik sindikata BH Telecom, koji mu je i saopštio da je dobio otkaz, a od disciplinske komisije nije dobio nikavo rješenje kako je sankcionisan.

Članom 97. stav 1. Zakona o radu (Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 26/16, 89/18, 44/22 i 39/24) u daljem tekstu: ZOR) propisano je da poslodavac može otkazati ugovor o radu radniku, bez obaveze poštivanja otkaznog roka, u slučaju da je radnik odgovoran za teži prijestup ili za težu povredu radnih obaveza iz ugovora o radu, a koji su takve prirode da ne bi bilo osnovano očekivati od poslodavca da nastavi radni odnos. Istim članom u stavu 4. propisano je da se Kolektivnim ugovorom ili Pravilnikom o radu mogu utvrditi vrste prijestupa ili povreda radne obaveze iz stava 1. ovog člana.

Članom 6. Pravilnika o disciplinskom postupku za utvrđivanje disciplinske odgovornosti odgovornih lica u dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo broj 00.1-1.2-14943/16 -3 od 28.07.2016. godine (u daljem tekstu: Pravilnik) propisane su teže povrede radnih obaveza, među kojima i one za čije kršenje je tužitelj proglašen odgovornim (tačka 5. Protivpravno pribavljanje koristi na štetu Društva, drugog odgovornog lica ili korisnika usluga Društva, tačka 14. Povreda propisa o odbrani ili odredaba opšteg akta Društva ili pojedinačnog akta Društva ili odredaba kolektivnog ugovora, tačka 36. Zloupotreba položaja ili prekoračenje datog ovlaštenja i tačka 54. Nepoštivanje odredbi Etičkog kodeksa Društva.

Članom 7. Pravilnika određeno je da zbog učinjene povrede radne/ugovorne obaveze odgovornom licu se može izreći jedna od disciplinskih mjera: pismeno upozorenje, otkaz ugovora o radu i razrješenje odgovornog lica, a članom 9. stav 2. Pravilnika propisano je da se izuzetno, pismeno upozorenje može izreći za teže povrede radne/ugovorne obaveze ukoliko disciplinski organ, kroz provedeni postupak ocijeni da će se postići svrha kažnjavanja kao i u slučaju kada je u odnosu na konkretnu težu povredu radne/ugovorne obaveze nastupila zastara izricanja disciplinske mjere-otkaz ugovora o radu.

Imajući u vidu provedene dokaze i navedene odredbe ZOR-a i Pravilnika sud zaključuje da tužbeni zahtjev nije osnovan. Naime, tužitelj u tužbi i tokom postupka ističe navode koji se baziraju na tome da je disciplinski organ tuženog povrijedio odredbe Pravilnika i da je mogao izreći blažu kaznu, a niti jednim provedenim dokazom (materijalnom dokumentacijom niti saslušanjem svjedoka), nije dokazao tvrdnju da je Odluka o otkazu ugovora o radu nezakonita, odnosno da je tuženi postupao protivno odredbama Zakona i Pravilnika. Tužitelj nije dokazao, a niti pokušao dokazati u čemu se eventualno ogleda nezakonitost Odluke o otkazu i da je mogao izreći blažu kaznu.

Osim toga, sud je pri ovakvoj odluci, imao u vidu i član 9. stav 2. gore navedenog Pravilnika da se izuzetno, pismeno upozorenje može izreći za teže povrede radne/ugovorne obaveze ukoliko disciplinski organ, kroz provedeni postupak ocijeni da će se postići svrha kažnjavanja. Upravo ta odredba ukazuje da disciplinski organ tuženog može, a i ne mora izreći pismeno upozorenje odnosno blažu kaznu za počinjenu težu povredu, zbog čega se po mišljenju ovog suda ipak radi

o diskrecionoj ocjeni tuženog u svakom konkretnom slučaju i da se provedenim dokazima od strane tužitelja ne može sa uspjehom pobijati takvo ovlaštenje disciplinskog organa.

Dakle, uvidom u materijalnu dokumentaciju sud je utvrdio da je tuženi disciplinski postupak proveo u cijelosti u skladu sa Zakonom o radu i Pravilnikom o disciplinskom postupku za utvrđivanje disciplinske odgovornosti odgovornih lica u dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo broj 00.1-1.2-14943/16 -3 od 28.07.2016. godine.

Sud je cijenio iskaz tužitelja kao parnične stranke, kojem je većim dijelom poklonio vjeru, jer nije u suprotnosti sa provedenom materijalnom dokumentacijom, ali ne i u dijelu kojim tvrdi da ranije nije radio zloupotrebe korisničkih podataka, jer je upravo upozoravan od strane direktora i skrenuta mu je pažnja na počinjene zloupotrebe još u tom periodu, a i sam tužitelj ističe da mu je direktor tada rekao da “stane na zelenu granu”. Dakle, sud zaključuje da iako je protiv tužitelja formalno proveden samo ovaj konkretni disciplinski postupak, da iz sadržaja provedene materijalne dokumentacije (Odluka) proizilazi da to tužitelju nije prvi put da je činio zloupotrebe, te da mu je pružana mogućnost da svoje ponašanje koriguje. S tim u vezi, to što nije formalno proveden disciplinski postupak za ranije povrede radne dužnosti, ne znači da iste nisu počinjene od strane tužitelja, posebno kada se ima u vidu da je upozoravan (bez obzira da li usmeno ili pismeno) da koriguje svoje ponašanje.

Osim toga, i u toku provedenog disciplinskog postupka, što proizilazi iz sadržaja Odluke kojom se odbija zahtjev za zaštitu prava broj 09-52-7787-6/24 od 04.12.2024. godine, utvrđeno je da i nakon što mu je onemogućen pristup opciji reset pin-a, tužitelj dana 02.i 03.09.2024. godine izvršio dodatne zloupotrebe, a što je potvrdio i sam tužitelj, tokom svog izlaganja na javnoj raspravi u disciplinskom postupku, jer je znao napamet podatke potrebne za zloupotrebu. Dakle, i sam tužitelj je priznao zloupotrebu.

Navode tužitelja da je bilo i ranije težih povreda, ali da kolege nisu sankcionisane, sud je cijeno, ali nisu od značaja u ovom konkretnom postupku odlučivanja o nezakonitosti odluke o otkazu ugovora o radu tužitelju.

Članom 38. Pravilnika regulisano je da sindikat – Vijeće zaposlenika može na zahtjev ili na pristanak odgovornog lica, zastupati odgovorno lice u disciplinskom postupku, pa kako je u konkretnom slučaju tužitelja zastupao predstavnik sindikata, to sud nije poklonio vjeru ni dijelu njegovog iskaza kojim je pokušao dokazati da mu nije imao adekvatnu odbranu, odnosno da nije bio upoznat sa svojim pravima.

Slijedom svega naprijed navedenog, a imajući u vidu odredbu člana 7. u vezi sa članom 123. ZPP-a, ovaj sud nalazi da tužitelj nije dokazao, a niti je pokušao dokazati da je Odluka tuženog o otkazu ugovora o radu tužitelju, nepravilna/nezakonita, nego se svi navodi svode na to da su postojale olakšavajuće okolnosti na strani tužitelja (da je štetu tužitelj nadoknadio tuženom, da je tužitelj faktički priznao počinjenje povreda, da ranije nije vođen disciplinski postupak protiv tužitelja kao radnika), a da te okolnosti tuženi nije cijenio u donošenju konačne odluke o radnopravnom statusu tužitelja. Međutim, tužitelj zanemaruje da je za težu povredu radne obaveze, kakva je konkretna, predviđen otkaz ugovora o radu, a da je diskreciono pravo disciplinskog organa tuženog iz člana 9. stav 2. Pravilnika, da samo izuzetno za težu povredu radne obaveze, se može (a i ne mora) izreći blaža kazna-pismena opomena, te da je disciplinski organ tuženog, cijeneći sve okolnosti, dao dovoljno razloga iz kojih se ne može osnovano očekivati od tuženog kao poslodavca da nastavi radni odnos sa tužiteljem.

Na drugačiju odluku suda nije mogla uticati činjenica da je tužitelj nadoknadio štetu u iznosu od 914,00 KM, nakon provedenog disciplinskog postupka i donošenja odluke o otkazu, jer naknadna nadoknada štete od strane tužitelja nije mogla uticati na zakonitost odluke o otkazu.

S obzirom da je sud utvrdio da odluka tuženog nije nezakonita tužitelju ne pripada pravo samim tim ni naknada plaće za period od otkaza Ugovora o radu, pa je i taj dio tužbenog zahtjeva sud odbio kao neosnovan.

Ostale provedene dokaze sud je cijenio, ali nije posebno obrazlagao, jer isti nisu od uticaja na donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio na osnovu odredbe člana 383., 386. stav 1, 387., 396. ZPP-a, člana 16., i 17. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine F BiH, broj 22/04, 24/04 i 43/25).

Shodno opredijeljenom zahtjevu tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka, tužitelju bi pripali troškovi koji se sastoje od troškova sastava tužbe i zastupanja na pripremnom ročištu u iznosu od po 240,00 KM i zastupanja na glavnoj raspravi u iznosu od 448,00 KM, te troškova vještačenja u iznosu od 250,00 KM, što ukupno iznosi 1.178,00 KM.

Međutim, kako je tužitelj u cijelosti izgubio u sporu, to ga je sud odbio i sa zahtjevom za naknadu troškova postupka, dok o parničnim troškovima tuženog sud nije ni odlučivao, obzirom da iste nije opredijelio.

SUDIJA
Edina Nožinović

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana. Rok za žalbu počinje teći prvog narednog dana nakon prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu u Tuzli, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.